

МЕСЕЧНО ИЗДАНИЕ НА ЦЪРКОВНОТО НАСТОЯТЕЛСТВО ПРИ ХРАМ "СВ. АТАНАСИЙ" - ГР. ВАРНА, БРОЙ 1 / ЯНУАРИ 2021 (ГОД 11)

ДА ОБИЧАШ ВСИЧКИ

Протоиерей Андрей Ткачъов

Ах, тези близки... Как да ги обичаш? Всички и изведнъж ли? Или поред? Да започнеш с тези, които са по-красиви, по-умни? Или с тези, с които си заедно на работа? И откъде да я вземеш тази любов към другите? Та нима можеш да заповядаш на сърцето си или пък - можеш?

Не бива да очакваме някой да се отнася еднакво с всички хора. Ако той се държи по един и същи начин с всички хора – с приятели и врагове, с родственици и съседи, с познати и непознати, то тогава имаме работа с някакъв психопат или робот. Такъв човек е неадекватен, не умее да се съобразява със ситуацията, недалновиден.

Не си заслужава да се укоряваш, че при вида на някой познат сърцето ти радостно бие и ти се приисква да се гушнеш в обятията му, а при вида на някой друг – усещаш желанието да се скриеш от него и навреш в миша дупка. И къде, питам ви, има тук място за подвиг? Как да се напругаме и да се трудим над себе си, да скриваме емоциите си, потискайки ги. Своего нееднакво отношение към шарения свят трябва да възприемаме като част от този букет, който е неповторимо красив и не се поддава на стандартизация.

Има заповед – петата Божия, за почитането на бащата и майката. В заповедта не се определят нравствените качества на родителите - длъжни сме да ги почитаме, независимо дали са някои пияници или трудещи се трезвеници. Знаейки цялата сложност на нравствения живот, Господ затова и не е заръчал да обичаме баща си и майка си, а е казал „почитай“, заповядвайки

ни с това да извършваме над себе си благо насилie в случай, че родителите ни не са достойни за нашата любов. Така също и в отношенията с другите хора. На когото трябва чест да отдадем – да отдадем, на когото страх – страх. От някои трябва да се боим, понеже са началници, но се случва да ги слушаме и обичаме без усилие, защото ни предразполагат към себе си. А други, трябва да обичаме поради кръвното ни родство или поради нещо друго, а се измъчваме от тази „заръчана“ любов, защото пребиваването ни под един покрив с тези хора предизвиква у нас „алергия“.

И така цял живот... Разбира се, ако обичаш Родилия, ще обичаш и родените от Него. Само истинската любов към Бога е в състояние да ни позволи да се отнасяме с хората спокойно и правилно. Доколкото куцаме в изпълнението на първата и главна Божия заповед, то се измъчваме и от неправилно отношение, и от симпатия и антипатия, и се раздираме на части от стремежите на неочистеното и неразумното си сърце.

Да пренесем въпроса върху практическа плоскост: очаква ви работният ден, а буквално не можете да „дишате“ колегата си по бюро. Какво да се прави? Отивате на работа като на война, знаейки, че ви предстои схватка. Набързо изпили един чай и метнали се в метрото или тролейбуса, помолете се на Бог да ви даде сили и разум да се държите правилно и спокойно: „Научи ме, Господи, правилно и разумно да постъпвам с близките, без да осъждам и да огорчавам никого!“ – така са се молили оптинските старци. Свети Амвросий Оптински е казал, че ако любовта липсва, то трябва да се насилваме да вършим дела на любов, и Бог, виждайки трудовете ни, ще ни дари с нея!

Например, ако на твоя колега, когото ненавиждаш, му са се развързали връзките или се е измъкнала ризата от панталона, дело на любов е да му подскажеш тихо да си оправи дрехата, за да не стане за смях пред колектива. Или пък е паднала на пода папката с документите – наведи се, помогни му да ги събере – това няма да те унизи! Така, с подобни малки жестове на любов, макар и насила от твоя страна, можеш да смекчиш сърцето на твоя колега, с когото се ненавиждате, и да привлечеш към себе си Божията любов.

Подкрепи със средства, поздрави по случай рожден ден, застъпи се, ако има нужда от това - макар и принудително, по задължение, с насилване на своето опърничаво и нелюбящо сърце. Единствено така ще ти се открие опитът на вътрешното примирение с тези, с които дълбоко в себе си си във вражда. Друго нещо е, ако някой търси твоего особено благоразположение, иска да ти открие сърцето си и очаква същото от теб. Ако ти не чувстваш този човек като свой доверен, грижовен пазител на твоите тайни,

то не бързай да влизаш в дружеска близост с него. Дори и живеещите с теб в света да са хиляди, - казва свети Серафим Саровски, - откривай тайните си само на един от тях.

Човекът винаги е бил ненадежден, а още повече в днешно време - почти няма такива, които да могат да опазят тайната ти или да не се отнесат грубо с това, което ти е особено нежно и скъпо. За да не получиш още рани, по-добре е да постигнеш известна дистанция в общението с окръжаващите те, разбира се, без да си позволяваш презрение и високомерие.

Ако хората очакват от теб особено участие в техния живот, състрадание, съвет, а ти все пак не си в състояние да им помогнеш, по-добре се отдалечи. Отдръпни се меко, стараяйки се никого да не оскърбиш дори и с поглед, защото не всеки може да чуе чуждата тайна и да не се съблазни от това. Знай своята мяра!

Хубаво е да си като въздуха – винаги да си нужен и в същото време – незабележим! На никого да не се натрапваш, никому да не досаждаш, но заедно с това да си там, където и точно когато си необходим. Това е голяма дарба!

Преподобният Антоний Великий е казал - от ближния е животът и от ближния е смъртта. Великият Бог, по мярата на Своето отношение към теб, определя и мярата на твоего отношение към обкръжаващите те хора. Колкото Бог ни търпи, обича и ни благовотвори, толкова и ние сме длъжни да се научим да търпим, да обичаме и да вършим добри дела.

Помагай ни, Господи!

Превод от руски език: Валя Марчелова

ЗА НЕЩАТА, ЗА КОИТО НЕ БИВА ДА ГОВОРИМ

Съвети на мъдри старци

1. Първото, което трябва да пазите в тайна, са вашите дългосрочни планове. Мълчете, докато не ги изпълните. Защото всички наши идеи, не само че не са идеални, но имат много слаби места, които лесно могат да бъдат атакувани и всичко да пропадне.

2. Второто, което не бива да разгласяваме, е своята благотворителност. Благото дело е твърде рядко в този свят и заради това трябва да бъде пазено като зеницата на окото. Защото като се хвалим за добрите си дела, гордостта ни отнема всичкото добро, което сме сторили чрез своята благотворителност.

3. Третото, за което не бива да разказваме наляво и надясно, е за своята аскетичност, за ограничаването ни в храна, сън и т.н. Физическата аскеза принася полза, само ако е съчетана и изпълнена с аскеза на емоциите.

5. Петото, за което не бива да се говори, е за духовното знание. То има различни нива и трябва да се разкрива единствено при достигане на определена чистота на съзнанието. Основна грешка на начинаещ носител на истината е желанието да споделя твърде високо духовно знание, което вместо да принесе добро на този, с когото споделя, повече го обърква и даже плаши.

6. Шестото, което не бива да се разказва на другите, са домашни конфликти и въобще за семейния живот. Запомнете: колкото по-малко разказвате за проблемите в семейството си, толкова по-стабилно и силно ще е то. Защото скарванията са избавяне от негативни емоции, които са се натрупали в процеса на общение.

7. Седмото, за което не бива да разгласяваме, са некрасивите думи, които сме чули от други хора. Човек може да изцапа на улицата обувките си, но може и душата си. И когато, връщайки се у дома, разкаже всичко грозно, което е чул навън, по нищо не ще се отличи от този, който е влязъл вкъщи, без да си събуе мръсните обувки.

Превод от руски език: Валя Марчелова

4. Четвъртото, за което трябва да запазим мълчание, е за собственото ни мъжество и героизъм. Защото някои получават външни изпитания, а други – вътрешни. Външните са видими, за което хората биват удостоявани с награди, а преодоляването на вътрешните изпитания остава незабележимо и за тях награда не се връчва.

КРАЯТ НА ПРЕДСТАВЛЕНИЕТО

Архимандрит Ефрем Мораутис

Суета на суетите, всичко е суета в този свят, чедо мое! Така е възкликнал и премъдрият Соломон, когато в изобилие вкусил от всички чувствени наслади. Всякакви удоволствия е изпитало сърцето му, но завършек на всички тях е тлението и гибелта. Обратно, трудещият се по Бога не е лишаван нищо, което е необходимо за живота, но заедно с това изпитва истинска радост и мир Божий.

Когато помислим за своето последно жилище, можем със собствените си очи да видим всичката човешка суета, както и авва Сисой, когато видял гроба на Александър Велики, възкликнал:

- Уви, уви, смърт! Александре, тебе те не побра целият свят, а как те вместиха в две педи земя?

Там, в гроба, свършват всички мечтания за суетни наслади; там се прекъсва всичко, което са обичали и заради което са се жертвали много хора; там, в гроба, тържествуват над измамността на този свят душите, които са прозряли неговата лъжовност.

Чедо мое, внимавай с театъра, който е светът, защото интересни и дриплъвци се обличат на сцената му в одежди на царе и владци. Някои наистина изглеждат такива и излъгват въображението на зрителите. Но когато представлението завърши, маските се снемат и тогава всички се показват такива, каквито са наистина.

Превод от руски език: Валя Марчелова

Не е вечно богатството, не остава и славата, красотата увяхва, младостта преминава, настъпва старостта, здравето се влошава, идват болести и накрая гробът разрушава всичко и го превръща в нищо.

В храм "Св.Атанасий" Св. Литургия се отслужва: в неделя от 9:00 ч. и всеки понеделник, четвъртък и петък от 8:30 ч.

Св. Литургия се отслужва и на всички по-големи църковни празници.

В храм "Св.Атанасий":

Всяка сряда от 17:00 ч. се отслужва акатист към Пресвета Богородица „Всецарица“ пред копието на чудотворната икона в храма;

Всеки четвъртък от 17:00 ч. се отслужва акатист на свети великомъченик Георги Победоносец пред копието на чудотворната икона от манастира "Свети Великомъченик Георги - Зограф" в Света Гора;

Всеки петък от 17:00 ч. в старинен храм "Успение Богородично" (Малката Богородица) се отслужва акатист към св.Богородица пред чудотворната икона.

Беседи – петък 18:00 ч. с водещи: ставрофорен иконом Дончо Александров, свещеноиконом Теодор Стойчев и протоиерей Ясен Шинев;

Детски църковен хор – събота от 10:30 ч.

Школа по изобразително изкуство за деца – събота от 11:30 ч.

Школа по иконопис - неделя от 11:00 ч.

Неделно училище за деца - неделя от 10:30 ч.

Школа по актьорско майсторство за деца – неделя от 11:30 ч.

Посетете нашата интернет страница: www.sv-atanasii-varna.org